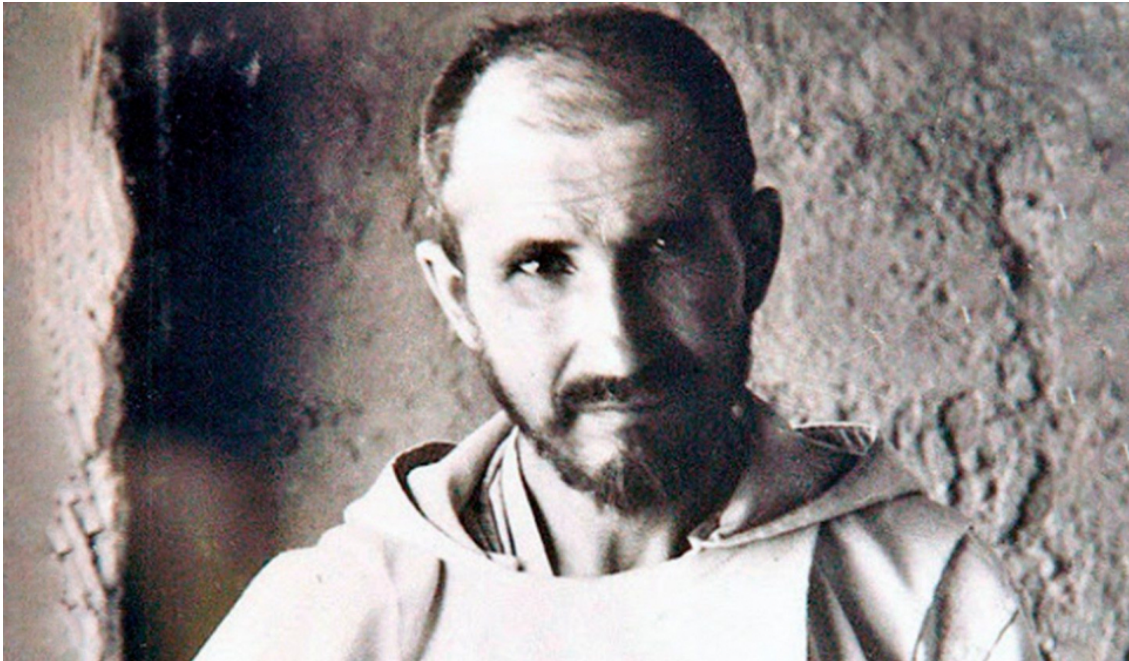

“La canonització de Foucauld el farà testimoni universal”

Dv, 13/05/2022 per Catalunya Religió

(Glòria Barrete –CR) En ple confinament, al maig del 2020, el papa Francesc aprova l'inici del procés de canonització de **Charles de Foucauld** (Estrasburg, 1858 - Tamanrasset, 1916). Soldat, explorador, monjo, ermità, pare del desert, Foucauld el diumenge 15 de maig d'enguany [serà proclamat Sant](#) de l'Església Catòlica.

Figura que atrau, Charles de Foucauld és un convertit al catolicisme per contacte amb l'islam. El moment zero de la seva conversió se situa en el viatge que fa al Marroc entre 1883 i 1884. Viu, sobretot, en terres àrabs, i al desert d'Algèria, en comunió amb els tuaregs. A Tamanrasset és assassinat per uns lladres el 1916. La vida del germà Carles, com se'l coneix afectuosament, té moltes facetes: soldat, explorador, monjo, ermità, pare del desert, però va ser ordenat com a sacerdot diocesà de la diòcesi de Viviers, a França, i és com a capellà diocesà que va voler portar la presència de Déu en terres musulmanes. En concret al Marroc, on va constatar, com a explorador, que no hi havia cap capellà. Com entrar al Marroc en aquell moment no era possible, s'instal·la a prop de la frontera marroquina, a l'oasi de Beni Abbés, pensant un dia en poder-hi entrar.

La família espiritual de Charles de Foucauld

Malgrat que la seva espiritualitat és seguida arreu per moltíssimes persones, ell l'únic que va fundar en vida va ser una associació de la qual formaven part i en pla d'igualtat religiosos, sacerdots i laics que es deia La Unió. La Unió Sodalité es va dir inicialment, que avui s'anomena la Unió Charles de Foucauld. A l'Estat espanyol i a Catalunya, però, també hi ha tota una sèrie de comunitats i de grups que s'inspiren en la seva espiritualitat. La família espiritual de Charles de Foucauld en aquests moments té vint-i-un grups diferents.

A Catalunya hi ha presència de la família espiritual del germà Carles des de la fi del Concili Vaticà II, l'any 1965. Ja l'any 1967 les [germanetes de Jesús](#) comencen la seva presència, i la [Comunitat de Jesús](#), fundada per en **Pere Vilaplana** neix a Catalunya l'any 1968. També en els anys 70 comença a haver-hi la Fraternitat secular, i la Unió Sodalité s'inicia a Catalunya des de la mitat dels anys 80. L'any 1992 s'hi suma la presència a Catalunya dels germanets de Jesús, i les germanetes de Natzaret hi arriben l'any 1995. Finalment, la Comunitat Ecumènica Horeb Carles de Foucauld neix a Catalunya l'any 2006 i en els darrers temps hi ha presència també a Catalunya dels Amics del desert.

Josep Lluís Vázquez Borau és el responsable de la [comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld](#) a Catalunya. Com molta altra gent, Vázquez descobreix Foucauld de ben jove, amb setze anys, gràcies al llibre sobre la biografia del capellà del desert. Posteriorment, amb vint anys, coneix el monjo de Montserrat i ermità **Estanislau Llopart**, i reconeix en la seva figura i espiritualitat també a Carles de Foucauld sense saber-ho. La vida el porta a fer-se Germanet de l'Evangeli i funda una comunitat de Germans a Roquetas de Mar, a Almeria. "Jo anava molt marcat ja per les fraternitats d'acollida i pregària que havia conegut en altres indrets, per afavorir a les persones un lloc d'acollida, d'ermita, on poder fer una experiència de desert i silenci". Així és com comença la comunitat de l'Horeb Carles de Foucauld, afirma, al poblat de San Francisco a Almeria.

Quan torna a Barcelona anys després s'apunta a formar part de la Unió Sodalité, la primera associació que Carles de Foucauld va fundar. "Es diu sovint que Foucauld va morir al desert sol i no és veritat". Foucauld en vida va fundar una confraria de gent per pregar per aquells qui estaven en llocs de missió. En Josep Lluís en va formar part fins al 2006, quan reprèn, ara a Catalunya, la comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld. L'aleshores cardenal de Barcelona, **Lluís Martínez Sistach**, la va permetre 'ad experimentum' durant tres anys i, posteriorment, el cardenal **Joan-Josep Omella** els ha reconegut com a associació diocesana des de fa tres anys. "Som unes cent persones en tretze països", explica Vázquez. La comunitat ecumènica Horeb Carles de Foucauld té com a puntals fonamentals Foucauld, **Teresa de Lisieux**, el pare Estanislau Llopart, i el germà **Roger** de Taizé.

La vida anònima de Jesús, l'essència de l'espiritualitat de Foucauld

La canonització d'aquest diumenge, explica Vázquez, la reben amb alegria ja que, per a ell, "vol dir que aquest exemple d'espiritualitat local es fa testimoni universal". Es posa de relleu universalment el valor d'una Església pobra, natzarena, propera, oberta als més pobres. "Posa en valor universalment el que va viure Foucauld i la relació amb altres religions i el respecte pels altres". Universalitza en un acte el que podria haver restat com a testimoniatge local.

Una espiritualitat essencial de Foucauld marcada per Natzaret, pels valors de la presència, de l'amistat, pel valor del treball i el valor de les petites coses. "Foucauld es fixava molt en els anys de Jesús abans de predicar públicament, els trenta anys de vida abans, sent fuster anònim i predicant el testimoni personal". Els qui se senten part i formen part de la família espiritual de Foucauld també fonamenten la seva vida en això. "Cadascú col·labora on pot i vol, però sobretot centra la seva vida amb la relació personal amb el Senyor, amb la pregària i el silenci, i després amb la vida de fraternitat amb els altres".

I com fer silenci avui? Vázquez té clar que ell associa la paraula fer desert amb fer silenci. “No és que puguem fer-ho, sinó que hauríem de fer silenci, cal escoltar la veu interior i, per fer-ho, cal callar”. Vázquez afirma que si volem orientar la nostra vida i trobar-li sentit, “necessitem fer silenci per escoltar la veu de Déu que està present al nostre cor”. El desert físic, explica, ajuda a entrar en un mateix, “però fer desert és fer silenci”. Aquesta dimensió espiritual que tots portem a dins com a persones, recorda, si no la desenvolupem “queda minvada, tothom ha de trobar la seva manera”.